

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חי"ג:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוצאנו זשקל אגל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

מרשת שלח לך

כה סיון תשפ"א | גיליון מס' 369

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"וילונו העם על משה ועל אהרן" (יד, ב).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (חזו"ע ארבע תעניות, עמוד תעא):

דרכם של בעלי מחלוקת, בעלי קנאה ושנאה ומחרחרי ריב, כי בכל אשר תהיה התנהגותו של תלמיד חכם וצדיק, תמיד ימצאו מגרעות וקובלות על הליכותיו, אם הוא מופרש ומובדל מן העולם, ובתורתו יגהה יומם ולילה, באים אליו בתרעומות ובקובלות על שאין ממנו תועלת ממשית לאנשי העיר, ואם הוא תלמיד חכם שדעתו מעורבת עם הבריות ועוסק בתורה וגם בצרכי ציבור, הרי טוענים עליו איך הוא מבזבז את זמנו על ענייני הכלל, ובטל מדברי תורה לפי גודל מעלתו.

וזוהו שכתוב (תהלים קו, טז): "ויקנאו למשה במחנה" - משה שלמד תורה ולימדה לאחרים בכל כוחו באוהלו אשר מחוץ למחנה, מצאו בו בעלי ריב ומדון חסרון על אשר איננו תמיד "במחנה", ואינו מתערב כל כך בענייני העם, ואילו לאהרן שהיה מעורב עם הבריות, אוהב שלום ורודף שלום, בין איש לחבירו ובין בעל לאשתו, גם בו מצאו חסרון שבהיותו קדוש ה' במשרת כהן גדול, אין לו להתערב בהשכנת שלום בין איש לאשתו, ובדברים שבינו לבינה, אלא צריך שיהיה כל עיסוקו בתורה ויראת ה', בהיותו קדוש ה'.

(משוש תבל-במדבר עמוד קכב).

משלחן הראשון לציון

כהנים מפרס, ואמירת תיקון לצות לאברכים ובני ישיבות

בס"ד, ז' סיון תשפ"א, 2-1232/פ"א
לכבוד היקר והנעלה כש"ת ה"ה מתניה יוספוב נ"י שלום וברכה,
בדבר שאלתו בענין כהנים שעלו מפרס, האם יעלו לדוכן לברך ברכת כהנים, לפי מה שנודע שהדבר מצוי בערי פרס להדביק תואר כהן לאנשים המכובדים בעיניהם, ויש כאלה שנודרים בעת חולי ל"ע, שאם יקומו מחוליים יהיו כהנים, ע' בשו"ת יביע אומר ח"ז חלק אהע"ז (סי' ט' אות ו') ובשו"ת רב פעלים ח"ב (או"ח סי' ל"ט) ובכף החיים סופר (סי' קכ"ח אות ל'). ובשו"ת בנין אב. ולהלכה כל כהן שמוחזק ככהן ונושא את כפיו, ימשיך במנהגו. וע' למהרשד"ם דס"ל שכהני זמנינו שאין להם כתב יחוס אינם כהנים ודאים, אלא כהני חזקה. אך רוב האחרונים לא הסכימו למהרשד"ם בזה. ומ"מ סברתו ראויה להצטרף לסניף להקל באיזה ענינים. אבל באופן כללי אנו מסתמכים על החזקה, ולא חיישינו למיעוט, והמנהג שעולים לדוכן לברך, וכ"ש לעלותו לתורה ראשון דשרי, וגם לגבי לישיא כפיו, דכתיב "כה תברכו" אתם תברכו ולא זרים, אעפ"כ סמכי' על החזקה ועולים לדוכן לברך.

ובענין אמירת תיקון חצות בלילה לאברכים ובני תורה, ע' בספר ילקוט יוסף הלכות השכמת הבוקר (דיני תיקון חצות עמ' קע"ד), שגם תלמיד חכם שהגיע להוראה, אומר תיקון חצות מידי פעם, ובפרט בימי בין המיצרים, רק שלא יאריך ע"י אמירת קינות וכו', עכ"ל.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון

הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מספרים לכל הארץ
77 הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות הכנות לשבת

(מתוך חזו"ע-שבת א)

א. נאמר בתורה בפרשת המן (שמות טז, ה), והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו. ההכנה באה מיד אחר ההבאה, שהיתה בבוקר, שנאמר וילקטו אותו בבוקר בבוקר, ללמדך שיש להזדרז להכין צרכי שבת, שהיא מצוה מאד חשובה. וכן אמרו רבותינו (שבת קיז:), לעולם ישכים אדם להכנת צרכי שבת, שנאמר והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו. ובמדרש תנחומא אמרו, אין והיה אלא מיד, וכן הוא אומר (בשמואל א, יז מח), והיה כי קם הפלשתי, (שהוא ענין זריזות. רד"ק). ומצות עונג שבת היא מצוה מן התורה, ומצוה חשובה היא מאד.

ב. מצוה לטעום התבשילים בערב שבת, כדי לתקנם ולהכינם כראוי לכבוד שבת ויום טוב.

ג. צריך אדם להזדרז כמיטב יכולתו לכבד את השבת אפילו בדבר מועט, כי אחד המרבה ואחר הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים.

ד. כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה, [כן גירסת הגר"א], חוץ מהוצאת שבתות והוצאת ימים טובים, והוצאת בניו לתלמוד תורה (ביצה טז רע"א). ומותר ללוות ברבית דרבנן לצורך מצות עונג שבת, שבמקום מצוה לא גזרו חכמים.

ה. עזרא הסופר ובית דינו תיקנו שיהיו מכבסים הבגדים ביום חמישי בשבת, מפני כבוד השבת. מרן בש"ע (סי' רמב סעיף א). כלומר, שלא יכבסו בערב שבת, אלא יקדימו לכבס ביום חמישי בשבת, כדי שיהיו פנויים בערב שבת רק לצרכי שבת, לכבוד שבת.

שימוש בדירה ששימשה כבית כנסת

ב"ה, ירושלים. כה אדר תשל"ד

לכבוד

היקר והנעלה יראת ה' היא אוצרו הטוב

מר... הי"ו

שלום וישע רב,

קיבלתי את מכתבו מיום י"ח אדר תשל"ד, ושאלתו בדבר הדירה שהיו מתפללים בה באופן קבוע, כמו בבהכ"ג, ובהיות שנבנו בתי כנסת סמוך לדירה, התדלדל המנין, והיתה סגורה במשך כל השבוע, וגם בשבת היה קושי גדול להשיג מנין, ולכן מסר את הדירה תמורת סכום סמלי לכבוד הרה"ג ר'... שליט"א לשם כולל לאברכים, ולימודים לתלמידים בשעות הערב, האם נכון עשה לפי ההלכה? והנני להשיבו, כי על פי הדין אין בזה שום חשש כלל וכלל. ומלבד המבואר בשו"ת המבי"ט ח"ג (סימן קמג), ובמגן אברהם (סימן קנג אות יב). ובשו"ת נודע ביהודה תנינא (אורח חיים סימן יז ויט). ובשו"ת משנת ר' אלעזר די טולידו ח"ב (סימן ב). ועוד. עוד בה שאמרו חז"ל בית הכנסת מותר לעשותו בית המדרש, שמעלת בית המדרש גדולה יותר מבית הכנסת. ומעלין בקדש ואין מורידים (ראה מגילה כז.). ומצוה עשה כבודו במה שמסר המקום לתלמוד תורה, וגם אם קיבל תמורה בסכום שהוא, אין בזה כל חשש [עי' בשו"ת יבי"א ח"ז (או"ח סי' כה סק"א)].

בברכת תזכו לשנים רבות נעימות וטובות

חג כשר ושמח

עובדיה יוסף

ראשון לציון הרב הראשי לישראל

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

הפיות שפערו הנעליים

יהודי היה בירושלים, שסבל רבות מכאבים קשים ברגליו. הוא פנה להתייעץ ברופאים רבים, ניסה תרופות וטיפולים שונים, אבל לא נמצאה ארוכה למחלתו. בצר לו, הגיע לביתו של מרן כדי לבקש את ברכתו.

"בני, אולי עשית בעבר משהו למישהו? האם זכור לך כי פגעת אי פעם באיזה אדם?", שאל מרן לאחר ששמע את בקשתו.

היהודי דמם, וקימט את מצחו במאמץ להיזכר. "לא", הוא אמר לבסוף, "איני זוכר דבר".

אבל מרן לא הרפה. "נסה להיזכר", הוא ביקש, ולפתע האיר זיכרון ישן במוחו של היהודי. "אני זוכר כי בהיותי ילד צעיר מאוד, היה בכיתתנו ילד שמחמת העוני היו נעליו קרועות. אני הייתי בין הילדים שלגלגו עליו וצחקו למול הפיות שפערו נעליו".

"אם כן", אמר מרן, "חפש את אותו ילד ובקש ממנו מחילה".

"אבל איך אמצא אותו? הדבר היחיד שאני זוכר הוא ששמו יוסף", הביט בו מרן בעיניים חודרות ואמר: "הבט בי, אני יוסף, ואני מוחל לך! מוחל לך! מוחל לך!", אחר ברכו בברכת רפואה שלימה, ואכן הכאבים הלכו ללא שוב.

(שר וגדול)

